

D O M

afsagt den 4. marts 2026 af Vestre Landsrets 4. afdeling (dommerne Annette Dellgren og Bo Ruby Nilsson med domsmænd) i ankesag

V.L. S – 0562 – 24

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato 1958

(advokat Rikke Wagenblast Sørensen, Silkeborg)

Retten i Herning har den 7. marts 2024 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 99-2973/2022).

Hovedforhandlingen er færdiggjort med 2 juridiske dommere og 3 domsmænd, jf. retsplejelovens § 214, stk. 4.

Påstande

Tiltalte, har erkendt sig skyldig i forhold 5 og 8 og i tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, hærværk i forhold 3 og 4 og i tyveri i forhold 25-26, men har i øvrigt påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe.

Erstatningspart har påstået dommens afgørelse om erstatning og godtgørelse stadfæstet.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten og kravets størrelse.

Forurettede 4 har påstået dommens afgørelse om erstatning og godtgørelse stadfæstet.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om erstatning og godtgørelse. Tiltalte har anerkendt kravene størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Der er under ankesagen indhentet en mentalerklæring vedrørende tiltalte. I mentalerklæringen af 3. november 2025 er anført bl.a.:

”Konklusion

Tiltalte er ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for de nu pådømte handlinger. Han er normalt begavet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade eller dementiel udvikling. Han har formentlig på tidspunkterne for de pådømte handlinger været under indflydelse af betydelige mængder alkohol, men der er intet, der tyder på en patologisk rustilstand.

Observanden har haft en noget belastet opvækst med en voldelig, egoistisk far. Observanden husker opvæksten som ensom. Han mener at være blevet voksen i en meget tidlig alder.

Observanden klarede sig godt i skolen. Han angiver at have taget realeksamen og studentereksamen og at have læst på Københavns Universitet, samtidsmed at han arbejdede i Kastrup Lufthavn. Fordelene var at arbejde i lufthavnen var så store, så han foretrak det frem for et akademisk arbejde, idet man fik mange gratis rejser.

Observanden levede i mere end 30 år i et ægteskab med en kvinde, der var halvt argentiner og halvt dansk. Hun havde en kreativ uddannelse og uddannede sig senere til arkitekt. Parret rejste meget sammen. De valgte ikke at få børn. De havde mange oplevelser i udlandet. Efterhånden begyndte de at skændes i stigende omfang. De blev skilt i 2011. Siden er det gået ned ad bakke for observanden, og hans alkoholindtag er til stadighed accelereret.

Personlighedsmæssigt fremtræder observanden selvoptaget, jovial, med et stort ønske om at være smart og være i centrum. Han er tilbøjelig til at sige hurtige og smarte ting, indimellem ting, som ikke er helt rigtige. Han tænker ej heller over sit sprog, f.eks. siger han, at ”juvelerne var ved at fryse af”. Det er indtrykket, at han generelt er overfladisk og ansvarsforflygtigende.

Observanden giver udtryk for at være indstillet på at holde sig fri af alkohol, således at han kan undgå de ”fuldemandstosserier”, som han kalder sin kriminalitet.

Tiltalte tilhører den personkreds, som omtales i straffelovens § 69. Ifald han kendes skyldig kan ikke anbefales foranstaltning, i henhold til samme lovs § 68, som mere formålstjenlig end straf.

I forbindelse med eventuel betinget dom, kombinationsdom eller prøveløsladelse skal anbefales et vilkår om lægeligt ledet behandling mod alkoholmisbrug.”

Tiltalte er – udover det, der fremgår af byrettens dom – tidligere straffet ved bl.a.:

- bødeforelæg af 27. marts 2014 med bøde på 2.700 kr. for overtrædelse af straffelovens § 276,
- dom af 11. april 2014 med betinget fængsel i 40 dage for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 266,
- dom af 29. juni 2016 med fængsel i 8 måneder, hvoraf 45 dage ansås for udstået ved varetægtsfængsling og den øvrige del af straffen blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste, for overtrædelse af straffelovens § 123 og § 279 og våbenlovens § 4, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, samt våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr.1,
- dom af 11. maj 2017 med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 266,
- dom af 21. september 2017 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 121, § 266 og § 276, jf. § 285,

- bødeforelæg af 20. juli 2018 med bøde på 500 kr. for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 287, stk. 1,

- dom af 21. oktober 2019 med fængsel i 50 dage for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119, stk. 1, og § 279, jf. § 285, stk. 1,
- dom af 6. november 2019 med fængsel i 10 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 276 og § 279,
- bødeforelæg af 6. januar 2022 med bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, og
- bødeforelæg af 16. november 2023 med bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne politiassistent Vidne 3, Forurettede 1, Vidne 2, Vidne 1, politiassistent Vidne 4, politiassistent Vidne 6, politiassistent Vidne 7, Forurettede 3, Forurettede 2, Vidne 8 og Forurettede 6 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 supplerende forklaret, at han flere gange før havde haft smerter i brystet, men det var som regel gået over. Denne gang havde smerterne dog varet i meget lang tid, og det var derfor, han ringede til alarmcentralen. Han kan ikke huske, om han var påvirket af alkohol denne dag. Han havde et lille misbrug af alkohol.

Vedrørende forhold 2 har tiltalte supplerende forklaret, at han var inde i butikken, og han var sur over, at de fortsat solgte Ecco sko. Han sagde, at han håbede, at butikken ville brænde ned. Det var ikke møntet på ekspedienten. Han syntes, at det var synd, at hun blev forskrækket. Han tror, at han var påvirket af alkohol. Han sagde ikke det, der er anført i tiltalen.

Forholdt afhøringsrapport af 17. juni 2022 ekstrakten side 53, 3. afsnit, har tiltalte forklaret, at det nok skal passe, at han har forklaret som anført. Han sagde, at han håbede, at butikken brændte ned, ikke at han ville brænde den ned.

Vedrørende forhold 3, 4 og 5 har han forklaret, at han var på vej til Skanderborg. Han sad et sted i toget, hvor der var plads til fire personer. Han sad alene, og han snakkede ikke med nogen. Han hørte musik. Han ved ikke, hvorfor vidnerne har forklaret anderledes i byretten. Han tog kniven frem for at vifte en flue væk. Han skulle bruge kniven til at skære

grene i skoven. Der var ingen skov i nærheden af hans bopæl i By 1, og det var derfor, han var på vej til Skanderborg.

Foreholdt afhøringsrapport af 5. maj 2022, ekstrakten side 71, 3. og 4. afsnit, har han forklaret, at han ikke kan huske, om han har forklaret som anført. Han kan ikke forestille sig, at han har forklaret sådan. Han sagde ikke, at han ville slå ”ham ” ihjel, men ”den ”– fluen – ihjel. Det var ved Silkeborg, at han blev standset. Han har boet i Sønderborg tidligere, og politiet der kan ikke lide ham.

Vedrørende forhold 6 har han supplerende forklaret, at han blev overfaldet af nogle personer den 25. juni 2022. Han havde tidligere snakket lidt med den pågældende kvinde, som han ville henvende sig til. Han stod ved hoveddøren, og pludselig kom fyren væltende ud. Tiltalte gik derfra, men manden fulgte efter tiltalte og sparkede ham bagfra i ryggen. Der blev ikke nogen politisag ud af det. Manden sagde til ham, at hvis han anmeldte det, ville tiltalte ende på sygehuset. Han ved ikke, om manden har tilknytning til en gruppering.

Foreholdt afhøringsrapport af 25. juni 2022, ekstrakten side 87, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke ved, om han sagde, at manden kom fra Bandidos, men han var stærk. Tiltalte havde også set, at manden jævnligt fik besøg af nogle stærke fyre i store biler.

Det var ikke politiet, men den mand, der havde gemt sig bag nogle biler, som han gav en fuck finger. Det har han også forklaret til politiet, men han kan ikke huske hvornår. Foreholdt, at det fremgår af afhøringsrapport af 25. juni 2022, ekstrakten side 91, at han ikke ønskede at udtale sig, har han forklaret, at det ikke passer.

Vedrørende forholdene 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, og 19 har han forklaret, at han kun har skåret i sig selv én gang. Han ringede til alarmcentralen de pågældende dage, fordi han havde brug for hjælp til sine psykiske problemer.

Vedrørende forhold 20 og 21 har han supplerende forklaret, at han syntes, at den mandlige læge talte nedladende til ham. Tiltalte kan ikke huske, hvad han sagde til lægen, men det var ikke pæne ord. Han kan ikke afvise, at han har sagt som anført i tiltalen, men han har ikke truet lægen. Han var påvirket af alkohol. Han sagde ikke noget til den medicinstuderende kvinde. Han kan godt have spyttet på gulvet, men ikke efter nogen. Han smed ikke med hospitalsremedier. Det er muligt, at han har tabt en kaffekop. Han var ophidset og sur.

Vedrørende forhold 22 har tiltalte supplerende forklaret, at der er en lille skov med en sø og en bænk, hvor han sad og drak en øl. Der kom en mand bagfra, og han gav tiltalte en på hovedet med en gren. Efter at manden havde slået ham, faldt tiltalte om, og så tog manden hans tegnebog. Han kan ikke huske, om han fortalte til politiet, at manden havde taget hans tegnebog. Foreholdt afhøringsrapport af 2. april 2023, ekstrakten side 208, hvoraf det fremgår, at han ikke ønskede at udtale sig, har tiltalte forklaret, at det ikke passer.

Vedrørende forhold 23 har han forklaret, at han var faldet på en trappe. Han var nok påvirket af alkohol. Han fik ingen synlige skader, men han havde ondt i hovedet. Han kunne ikke bedømme, om han var behandlingskrævende, for han er ikke læge. Det skete om nat-ten, og han kunne derfor ikke kontakte sin egen læge. Han kunne have fået en hjernerystelse. Foreholdt afhøringsrapport af 3. maj 2023, side 2, ekstrakten side 214, 1. og 2. afsnit, har tiltalte forklaret, at han nok har sagt, at han havde slået armen. Han havde brug for at tale med nogen inden for sygehusvæsenet for at blive undersøgt, herunder få undersøgt hovedet.

Vedrørende forhold 24 har tiltalte supplerende forklaret, at han begyndte at diskutere med kvinden ved bordet. Så kom bartenderen og sagde, at han skulle gå, men han ville drikke sin øl færdig. Bartenderen bar hans taske uden for. Kvinden fra bordet kom farende ud og slog ud efter ham. Hun ramte hans bæltespænde. Hun slog derefter ud efter hans hoved. Han trak sig og ramte ved et uheld bartenderen, der uheldigvis væltede. Han kendte hverken bartenderen eller kvinden. Han tror, at det var kvinden, der ejede stedet. Han tror, at kvinden og bartenderen var veninder.

Vedrørende forhold 25 og 26 har tiltalte supplerende forklaret, at manden spurgte, hvad tiltalte havde i sin rygsæk, men tiltalte sagde, at han ikke måtte se i rygsækken, fordi det ikke ragede ham, hvad der var i den. Han vidste ikke, at det var ejeren af skobutikken, men det kunne han næsten regne ud, at det var. Han truede ikke manden med bank. Han sagde bare, at manden skulle holde sig fra ham. Han kan ikke huske, hvad manden gjorde. Tiltalte gik fra stedet. Tiltalte kan ikke huske, om han var påvirket af alkohol.

På forespørgsel fra forsvareren har tiltalte forklaret, at han efterfølgende har været indlagt på psykiatrisk afdeling to gange. Han ringede til politiet i de forhold, der er omfattet af tiltalen, for at få hjælp til at komme ind på psykiatrisk afdeling. Han havde det mentalt

skidt. Et par gange var han bange for, at han ville gøre alvor af at skade sig selv. Han har ingen venner, han kan ringe til.

Vedrørende forhold 7 var det en anden person, han gav fuck fingeren. Politiet sigtede ham ikke for forholdet. De kørte bare. Han var derfor ikke klar over, at de troede, at det var dem, han havde givet fingeren.

Vedrørende forhold 3 og 4 har han yderligere forklaret, at han skulle til Skanderborg og ikke Sønderborg. Det var en dolk, han havde med, ikke et stikvåben. Han skulle ud at skære nogle grene i skoven. Han mener derfor, at han havde et anerkendelsesværdigt formål med at have kniven i toget.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at det i 2021-2023 kørte op og ned for ham. Han var deprimeret. Han er flyttet til Silkeborg og har fået en dejlig stor lejlighed. Han har kontaktet værestedet i Silkeborg og kommunen. Han har bedt om at få en besøgsven, men der står 12-15 personer på venteliste. Han har nu selv meldt sig som besøgsven, men han er endnu ikke blevet kontaktet. Han har ikke for alvor haft selvmordstanker det seneste års tid, men han har haft depressioner. Han kommer nu ofte hos Røde Kors i Silkeborg. Han går ikke ret ofte på værtshus, bl.a. fordi det er for dyrt. Han drikker 4-5 øl om dagen. Han har en slags "funktionspromille", og så han godt lide smagen af øl. Han drikker ikke for at blive fuld. Han vil godt kunne stoppe med at drikke. Han vil være indstillet på at acceptere et vilkår om at undergive sig alkoholmisbrugsbehandling. Han var startet på en uddannelse i Esbjerg som bygningsingeniør som fjernstudie, men hans computer var ikke kraftig nok, og han måtte derfor opgive studiet. Han håber dog at kunne starte igen, når han får råd til at købe en ny computer. For 35 år siden røg han lidt hash, men det gør han ikke i dag. Han bor alene. Han har en kat. Han er indstillet på at deltage i en mentalundersøgelse. Han vil også gerne være tilknyttet psykiatrien. Han er ikke sindssyg, men han mener, at der dog nok er noget, der ikke er helt i orden. Han har behov for behandling. Det ville være godt at kunne snakke med en psykolog eller pædagog. Han vil helst undgå omgang med indsatte i fængslerne.

Tiltalte har under den fortsatte hovedforhandling om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han nu bor i Silkeborg. Han bor i en treværelseslejlighed tæt på naturen. Han er hammerglad for at bo der. Han har skåret ned på sit alkoholforbrug. Han kommer på en varmestue i Silkeborg, hvor han bl.a. spiller skak og hygger med de andre. Han kan ikke bo

noget bedre sted, end han gør nu. Han har ikke ringet efter ambulancen siden forholdene i denne sag. Han har indset, at det var forkert, det han gjorde, og han har ikke lavet nogen narrestreger siden forholdene i denne sag. Han bor alene, men han har en kat. Han har et godt forhold til sin nabo, og han har bl.a. givet nabodatteren et dukkehus. Han har ikke længere et misbrug af alkohol. Han drikker måske 3-4 øl om dagen. Han ryger ikke hash, og han bruger heller ikke andre former for euforiserende stoffer.

Politiassistent Vidne 3 har supplerende forklaret, at der var en stående aftale om, at politiet skulle med, når ambulancen skulle ud til tiltalte. Den aftale var indgået på baggrund af nogle tidligere episoder med tiltalte. Vidnet havde flere gange tidligere været ude hos tiltalte.

Det var tiltalte selv, der åbnede døren. Han drak videre af sin øl og røg en cigaret. Det var ambulancepersonalet, der snakkede med tiltalte om de smerter, han havde forklaret om til alarmcentralen, men tiltalte snakkede udenom. Efter at ambulancepersonalet havde undersøgt tiltalte, sagde de, at han ikke fejlede noget, og at han ikke skulle på sygehuset. De var hos tiltalte ca. ½ time.

Det var vidnets generelle indtryk, at tiltalte ringede til alarmcentralen, fordi han manglede nogen at snakke med. Tiltalte ville dog ikke så gerne snakke med politiet, men gerne med ambulancepersonalet. Der er nok noget psykisk hos tiltalte, men vidnet har ikke kompetence til at vurdere tiltaltes psykiske tilstand nærmere. Tiltalte har flere gange bedt dem om at køre ham på psykiatrisk sygehus.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at manden stod meget tæt på hende inde i butikken. Han startede med at være normal, men pludselig blev hans toneleje højere. Manden stod nok ca. 1 meter fra hende. Han råbte noget, men hun husker ikke præcis hvad. Han udtrykte sin vrede. Hun følte sig trængt op i en krog, fordi de stod oppe i et hjørne lidt afsondret fra hendes kollega. Hvis hun skulle væk, skulle hun gå forbi tiltalte. På et tidspunkt vendte han sig om og gik. Han stod ved udgangen, da han sagde, at han ville brænde butikken ned, mens han kiggede på hende. Han sagde ikke, at han håbede, at butikken ville brænde ned. Vidnet snakkede med sin chef, som sagde, at det skulle anmeldes. Vidnet var rystet. Det skyldtes navnlig, at tiltalte var aggressiv inde i butikken. Det var først bagefter, at hun tænkte på forsikringen.

Vidne 2 har supplerende forklaret, at manden sagde ”nu tager jeg til Sønderborg og slår ham ihjel” . Hun er sikker på, at det var det, han sagde. Han sagde det ikke direkte til nogen, men ud i rummet. De spurgte hvorfor og sagde, at det skulle han ikke. Han faldt lidt ned og faldt vist i søvn. Pludselig vågnede han op igen. Han tog kniven frem og sagde, at han ville slå ham ihjel. Manden var tydeligt beruset bl.a. med snøvlede tale. Der var ikke en flue i kupeen. Han tog ikke kniven frem for at vifte en flue væk fra ansigtet. Han rakte kniven frem mod hende. Det var der, hun blev bange. Hun skulle forbi ham i gangen for at komme derfra, og da hun passerede ham, bankede hendes hjerte temmelig hårdt. Hun kon-taktede togføreren og ringede til Vidne 1 for at få ham væk. Tiltalte kom ikke med trusler mod nogen i toget. Det var ham i Sønderborg, han ville slå ihjel.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at tiltalte satte sig skråt over for vidnet. Det var tiltalte, der begyndte at snakke til vidnet. Tiltalte virkede lidt påfaldende, idet han havde en anderledes væremåde end normalt. Han sagde, at han skulle til Sønderborg for at slå en mand ihjel. Han sagde ikke hvorfor eller hvordan, han agtede at gøre det. Vidnet tror ikke, at tiltalte sagde det mere end en gang. Vidnet vidste i situationen ikke, hvordan han skulle tolke tiltaltes udsagn. Vidnet så ikke, at tiltalte havde et våben. De snakkede 3-5 minutter, hvorefter vidnet tog sine høretelefoner på. Tiltalte henvendte sig herefter til Vidne 2. Han kunne høre, at de havde en samtale, men han hørte ikke, hvad de snakkede om. Tiltalte gik derefter længere ned i toget. Vidne 2 ringede et par minutter efter til vidnet og sagde, at han skulle gå fra stedet, fordi tiltalte sad med en kniv, som han havde banket ned i bordet. Han pakkede herefter sine ting sammen og gik ned i den anden ende af toget.

Foreholdt afhøringsrapport af 6. maj 2022 vedrørende en afhøring af 5. maj 2022, side 2, ekstrakten side 81, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at han sikkert har forklaret som anført.

Vidnet kom fra Sygehus. I toget snakkede han med tiltalte om løst og fast, men vidnet kan ikke huske, hvad de snakkede om. Foreholdt, at tiltalte har forklaret, at han sagde, at han ville slå en flue ihjel med kniven, har vidnet forklaret, at det godt kan være, at tiltalte ikke sagde, at han ville slå ”ham ” ihjel, men at han ville slå ”den ”ihjel.

Politiassistent Vidne 4 har supplerende forklaret, at de ringede til vagtcentralen for at høre, om der ikke var nogen, der havde set, at der var sket et overfald ved Fø-tex. De kørte herefter hjem til tiltalte. Vidnet har været hjemme hos tiltalte rigtig mange gange. Han mener ikke, at tiltalte forklarede mere end det, der er skrevet i politirapporten.

De skønnede på baggrund af tiltaltes forklaring og hans udseende, at der ikke var sket ham noget. Tiltalte forklarede ikke, at han var blevet sparket i ryggen af en mand. Tiltalte var utilfreds med, at de ikke optog en sag. Han kan ikke huske, hvordan tiltaltes sindstilstand var. Tiltalte har ofte følt sig forurettet, når de har været ude hos ham. Efter de var gået, gav tiltalte dem en fuckfinger. Der var ikke andre personer i nærheden. Foreholdt tiltaltes forklaring har vidnet forklaret, at han ikke 100 % sikkert kan sige, at der ikke var andre personer, men han så ikke andre. Det var vidnets opfattelse, at fuckfingeren var rettet mod vidnet og hans kollega.

Han kan ikke huske, hvor lang tid de var hos tiltalte. De foreholdt tiltalte anmeldelsen, hvorefter der skulle være sket noget ved Føtex på Rådhuspladsen. Der er nok 100 meter fra tiltaltes bopæl til Føtex. Vidnet kan ikke præcis huske, hvad tiltalte sagde. Han kan ikke huske, om de talte med tiltalte mere præcist om, hvor han var blevet overfaldet. De spurgte helt sikkert tiltalte, om han vidste, hvem overfaldsmanden var. Det kan godt være, at der er et skur på parkeringspladsen ud for tiltaltes bopæl, men han husker ikke, hvordan det ligger i forhold til det sted, hvor patruljebilen var placeret.

Politiassistent Vidne 6 har supplerende forklaret, at han ikke tænkte over, at tiltalte var påvirket fx af alkohol, da de kom ud til ham. De var hos tiltalte i 10-15 minutter. Ambulancepersonalet stod foran tiltaltes bopæl, da vidnet og hans kollega kom. De fulgtes op i lejligheden. Ambulancefolkene trak sig, da tiltalte blev utilfreds. Vidnet og hans kollega blev der i yderligere 5 minutter. Tiltalte virkede ikke deprimeret. Vidnet havde tidligere været ude hos tiltalte. Denne dag var tiltalte ikke anderledes end de andre gange, vidnet havde været der. Tiltalte kan potentielt godt have sagt til ambulancefolkene, at han ville på psykiatrisk sygehus, men i så fald går vidnet ud fra, at de ville have givet den oplysning videre til politiet. Vidnet har aldrig oplevet, at politiet har skønnet, at en person skulle indlægges på psykiatrisk afdeling, men at der så ikke var plads til vedkommende på sygehuset.

Politiassistent Vidne 7 har supplerende forklaret, at tiltalte ikke havde skader. De ringede på hos en anden beboer, for hvis tiltalte var i gang med at begå selvmord, kunne han ikke selv åbne døren. Han har været hos tiltalte masser af gange. De har nogle ringet på hos en nabo, hvis tiltalte ikke har villet lukke dem ind. Den pågældende dag var de der et stykke tid, før de skaffede sig adgang til tiltaltes lejlighed. Tiltalte virkede, som han plejede, og der var ikke noget påfaldende ved ham. Vidnet opfattede ikke tiltalte som

selvmordstruet. Det var der intet, der tydede på. Tiltalte sagde, at han havde ringet 112, fordi han manglede nogen af snakke med. Vidnet kan ikke huske, hvornår i forløbet tiltalte sagde det. Vidnet sagde: "N u stopper festen". Det virkede tiltalte ligeglad med. Hvis det står i rapporten, at det var den 20. januar 2023, så er det den dag, det skete. Selv om han har været hos tiltalte mange gange, kan han huske denne dag, for det er den eneste gang, han har været med til at overveje at sparke døren ind hos tiltalte.

Det var blevet italesat på politistationen, at tiltalte skulle sigtes, når han ringede 112, fordi han blev ved med at ringe. Han havde vist ringet syv gange på én uge. Der var blevet snakket om, at tiltalte måske kunne få en behandlingsdom, hvis det var det, han havde brug for.

Forurettede 3 har supplerende forklaret, at de to betjente ikke blev tilkaldt, men var på skadestuen i forvejen. Hun var alene med tiltalte i undersøgelsesrummet i 15-20 minutter, før bioanalytikeren kom. Tiltalte var tydeligt beruset. Der var en kollega, der havde fortalt hende, at hun skulle sætte sig tæt på døren, så hun kunne komme ud af lokalet, hvis tiltalte hidsede sig op, hvilket han tidligere havde gjort. Da hun foretog undersøgelsen af tiltalte, var han ikke truende. Da lægen kom ind i lokalet, gik vidnet ud. Hun nåede at sige til lægen, at tiltalte havde været ubehagelig, men det var en travl aften, så de havde ikke meget tid til at snakke sammen. Vidnet satte sig i et lokale tæt på undersøgelseslokalet. Hun kunne høre, at tiltalte råbte, og hun kunne se, at han fægtede med armene. Lægen sad på en rullestol. Lægen forlod lokalet under 5 minutter efter, at han var kommet. Hun kan ikke huske, om lægen fortalte, hvordan han var blevet truet. Efter tiltalte var kommet ud på gangen, holdt hun sig på afstand af ham. Hun bad ham flere gange om at gå tilbage på stu-en for at vente på en taxa, men det ville han ikke. Han sagde, at hun ikke skulle tale til ham som et barn. Han løb hen til hende og var kun ½-1 meter fra hende. Han sagde da ansigt til ansigt, at han ville slå to tænder ud på hende. Hun vendte hurtigt hovedet væk for at beskytte sig selv, og så gik hun fra stedet. Hun hørte, at tiltalte spyttede efter hende. Der var kun de to, der stod der. Hun mener, at han fik sin trussel ud ved at spytte efter hende. Hun så efterfølgende, at personalet tørrede spyttet op. Det lå på gulvet, lige der hvor hun havde stået. Efter sigende var der en sygeplejerske, der så, at tiltalte spyttede efter hende. Hun hørte ikke, hvad tiltalte råbte efter lægen.

Forurettede 2 har supplerende forklaret, at han ikke vidste, at Forurettede 3 havde været inde hos tiltalte. Han talte ikke med Forurettede 3, inden han gik ind i lokalet. Han mener heller ikke, at han snakkede med hende, da han kom ud. Han kontaktede ret hurtigt

sin chef. Der stod ikke noget i tiltaltes journal om, at han kunne være udadreagerende. Det var som om, at tiltalte mente, at det var unødvendigt, at vidnet spurgte til hans afføringsmønster. Tiltalte sagde, at hvis vidnet ikke fjernede sig, ville han pande ham en. Dette sammenholdt med tiltaltes kropssprog gjorde, at vidnet følte sig truet. Der var to betjente på afdelingen i anden anledning. Vidnets chef bad politiet om at ledsage tiltalte ud af afdelingen. Vidnet er 100 % sikker på, at tiltalte sagde, at hvis vidnet ikke forlod stuen, ville han pande ham en. Vidnet nåede ikke at danne sig et indtryk af, om tiltalte havde behov for psykologisk eller psykiatrisk hjælp. Vidnet var i undersøgelseslokalet sammen med tiltalte i 5-7 minutter.

Foreholdt afhøringsrapport af 13. februar 2023, næstsidste afsnit, ekstrakten side 199, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, om han ordret har forklaret som anført. Det er muligt, at han talte med en sygeplejerske eller en medicinstuderende efter episoden, men han husker det ikke.

Vidne 8 har supplerende forklaret, at hun ude på gangen blev opmærksom på, at der var noget larm og postyr inde på en stue. Hun tror ikke, at der da var personale på den pågældende stue. Der havde vist været noget uro i forvejen, og derfor havde man valgt at holde døren lukket. Tiltalte kom ud på gangen. Vidnet kan ikke huske, om Forurettede 3 var der, eller om hun kom tiltalte i møde. Tiltalte truede Forurettede 3 med at slå to tænder ud på hende. Vidnet tænkte, at det nok godt kunne komme til at ske. Forurettede 3 blev stående. Forurettede 3 stod med front til tiltalte. Tiltalte spyttede efter Forurettede 3. Spyttet var rettet direkte mod Forurettede 3, men det ramte hende ikke. Vidnet mener, at Forurettede 3 flyttede sig for ikke at blive ramt af spyttet. Vidnet var ikke på stuen, mens tiltalte var der. Efterfølgende var vidnet derinde for at rydde op. Det skyldtes nok, at der var kastet med noget, men det kan hun ikke i dag huske nærmere om.

Forurettede 6 har supplerende forklaret, at han konfronterede tiltalte uden for blomsterbutikken, hvor han bad tiltalte om at gå ind og betale for blomsterne. Tiltalte sagde i et almindeligt toneleje, at det skulle vidnet ikke blande sig i. Vidnet sagde til tiltalte, at han gerne ville se, hvad han havde i tasken, fordi han havde fået at vide, at tiltalte havde stjålet to støvler fra hans skobutik. Vidnet tog fat i tiltaltes taske, mens den hang over tiltaltes skulder. Tiltalte trak sig lidt til siden og sagde, at vidnet ikke havde ret til at se, hvad han havde i tasken, og at vidnet kunne få nogle bank. Vidnet sagde, at tiltalte så kunne slå først. Vidnet var ikke interesseret i at få bank, og han ville heller ikke have, at

der blev skrevet noget negativt om Butikscenter. Vidnet lod sig ikke skræmme, men han var ikke interesseret i at starte en voldssag. Der var ikke andre personer i nærheden, som vidnet kunnet bede om at hjælpe. Vidnet tænkte, at han ville være sikker i sin sag, før han ville forlange, at tiltalte åbnede sin taske. Vidnet gik op på sit kontor og kunne se på overvågningsvideoen, at tiltalte havde stjålet to støvler i hver sin farve. Vidnet gik tilbage for at se efter tiltalte, men da var han væk. Vidnet har senere fået støvlerne tilbage af politiet, der havde fået lov til at tage dem med fra tiltaltes lejlighed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten afsagde den 19. februar 2025 følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

”Vedrørende forhold 1, 6, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 og 23 Det lægges efter de forklaringer, der er afgivet af polititjenestemændene, til grund, at der på grund af tidligere episoder var en aftale om, at politiet assisterede ambulancepersonalet, når de efter henvendelser fra tiltalte kørte ud til ham på hans bopæl, og at tiltalte var bekendt hermed.

Det lægges endvidere efter de forklaringer, der er afgivet af polititjenestemændene Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6 og Vidne 7, samt lydfilerne og oplysningerne i anmeldelsesrapporterne til dels sammenholdt med tiltaltes egen forklaring til grund, at tiltalte i ingen af forholdene befandt sig i en helbredsmæssig tilstand, der gav grundlag for at forårsage udrykning af politi og ambulance. Herefter, og af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at tiltalte ved ugrundet påkaldelse af hjælp forårsagede udrykning af politi og ambulance, og at han havde forsæt hertil. Det tiltrædes derfor, at han er fundet skyldig.

Vedrørende forhold 2

Forurettede 1 har forklaret, at tiltalte, da han stod ved udgangen, sagde, at han ville brænde butikken ned, mens han kiggede på hende. På denne baggrund og efter sagens oplysninger i øvrigt er det også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte har udtalt sig som anført, og det tiltrædes, at han er fundet skyldig.

Vedrørende forhold 3, 4 og 5

Tiltalte har for landsretten erkendt sig skyldig i tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, ved at have hugget en dolk ned i bordpladen og i overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, ved at have besiddet dolken på et offentligt sted uden anerkendelsesværdigt formål.

Tiltalte er yderligere tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 266 ved, samti-dig med at han huggede dolken ned i bordpladen, udtalte: ”Jeg slår ham kraftedme ihjel” eller lignende, hvilket var egnet til hos de andre passagerer at fremkalde alvorlig frygt for andres liv, helbred eller velfærd.

Vidne 2, der var passager i toget, har forklaret, at tiltalte sagde ”nu tager jeg til Søn derborg og slår ham ihjel”. Vidne 1, der ligeledes var passa-ger i toget, har forklaret, at tiltalte sagde, at han skulle til Sønderborg for at slå en mand ihjel. Det kan således ikke lægges til grund, at tiltalte oplyste navnet på den person, han ville slå ihjel, og det er ikke bevist, at tiltalte havde forsæt til, at vidnerne skulle viderebringe truslen til den egentlige adressat. Det er således ikke bevist, at truslen var egnet til hos de pågældende passage-rer at fremkalde alvorlig frygt for andres liv, helbred eller velfærd.

Tiltalte frifindes derfor for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 266.

Forhold 7

Efter politiassistent Vidne 4's forklaring er det bevist, at det var polititjenestemændene, der lige havde været på tiltaltes bopæl, som tiltal-te rakte en ”fuck finger” mod, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden. Tiltaltes forklaring, der fremstår utroværdig, kan ikke føre til et andet resultat. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig.

Forhold 20

Efter de forklaringer, der er afgivet af Forurettede 3, Forurettede 2 og Vidne 8, tiltrædes det også efter bevisførelsen for lands-retten, at tiltalte er fundet skyldig.

Forhold 21

Der er ikke efter bevisførelsen for landsretten med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, og tiltalte frifindes derfor.

Forhold 24

Efter den forklaring, der er afgivet for byretten af Forurettede 4, som er støttet af de lægelige oplysninger, sammenholdt med sagens oplysninger i øvrigt er det bevist, at tiltalte på tid og sted som anført i anklageskriftet skubbede Forurettede 4 hårdt i brystet med begge hænder, således at hun faldt og brækkede skulderen. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 25 og 26

Tiltalte har erkendt, at han fra Butik 1 stjal to støvler fra udstillingen, og at han også stjal blomster. Forurettede 6 har forklaret, at han gik hen til tiltalte og sagde, at han gerne ville se, hvad tiltalte havde i ta-sken, fordi vidnet havde fået at vide, at tiltalte havde stjålet to støvler fra hans skobutik. Vidnet tog fat i tiltaltes taske, mens den hang over tiltaltes skulder. Tiltalte trak sig herefter lidt til siden og sagde, at vidnet ikke havde ret til at se, hvad han havde i tasken, og at vidnet kunne få nogle bank. Tiltalte forlod herefter stedet. På denne baggrund er det også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte ved trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold bragte det stjalne i sikkerhed. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse om skyld stadfæstes med de ændringer, at tiltalte frifindes for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 266 i forhold 3 og 4 og frifindes i forhold 21.”

Straffastsættelse

Landsretten har ved fastsættelse af straffen lagt vægt på forholdenes grovhed og karakter, og at tiltalte tidligere er straffet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119, § 123 og §

266 og for forskellige former for berigelseskriminalitet. Landsretten har endvidere lagt vægt på den tid, der er gået, siden forholdene blev begået.

Der er afgivet 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 måneder, og der er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 9 måneder.

Straffen fastsættes efter stemmeflertallet.

Straffen er fastsat i medfør af de bestemmelser, der er anført i byrettens dom, idet citeringen af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, dog udgår.

Straffen omfatter en reststraf på 48 dages fængsel fra prøveløsladelse efter dommen af 12. maj 2020, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, og er fastsat som en tillægsstraf til de vedtagne bødeforelæg af 6. januar 2022, 16. februar 2022, 9. juni 2022 og 16. november 2023, jf. straffelovens § 89.

Der er ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Erstatning og godtgørelse

Af de grunde, der er anført af byretten, tager de juridiske dommere Erstatningsparts og Forurettede 4's krav om erstatning og godtgørelse til følge.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Annette Dellgren

Bo Ruby Nilsson

